

Muztag Ata 7.546 μ.

1. TO BOYNO

Ο στόχος της ορειβατικής ομάδας του Ε.Ο.Σ. Αθηνών για το καλοκαίρι '96, ήταν το Muztag Ata. Το Muztag Ata που σημαίνει “ο πατέρας των παγωμένων βουνών” έχει ύψος 7.546 μ. είναι μεταξύ των 50 μεγαλύτερων κορυφών της γης και δεν έχει δεχθεί Ελληνική Αποστολή. Ο ορεινός του όγκος βρίσκεται στο δυτικότερο άκρο της ερήμου Τακλαμακάν (Taklimakan Desert) της επαρχίας Χινζιάνγκ (Xinjiang) της Κίνας.

Η ιστορία της ανάβασης του βουνού αρχίζει από το 1894. Πολλές αποστολές προσπάθησαν να ανέβουν στη κορυφή του, χωρίς επιτυχία όμως. Μερικές από τις αποστολές αυτές απέτυχαν ελάχιστα μέτρα, στην κυριολεξία, πριν την κορυφή. Τελικά το 1956 μια μεγάλη Κινέζικη – Ρώσικη αποστολή ανέβασε στη κορυφή 19 Ρώσους και 12 Κινέζους ορειβάτες. Το 1980 έγινε η πρώτη ανάβαση του βουνού με σκι από μια Αμερικάνικη αποστολή υπό την αρχηγία του Ned Gillette.

Η επιλογή του βουνού έγινε, με προσεκτικό συνδυασμό κριτηρίων υψομέτρου, ασφάλειας και τεχνικής δυσκολίας, ώστε να μεγιστοποιηθούν οι πιθανότητες επιτυχίας.

2. ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΥΝΙΑΚΗΣ: Αρχηγός της αποστολής.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΔΑΡΜΑΡΟΣ: Υπεύθυνος κατασκήνωσης βάσης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Υπεύθυνος των οικονομικών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ: Υπεύθυνος υλικών.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΚΕΔΑΚΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΧΑΝΤΖΗΣ

ΑΓΑΠΙΟΣ ΑΓΑΠΙΤΙΔΗΣ

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΟΡΟΣΟΥΛΗΣ

ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Γραφείο στη Κίνα : XINJIANG NATURE TRAVEL SERVICE

Υπεύθυνος γραφείου : WANG CHUN LEI

Liaison Officer : CHEN JIAN GUO

Μεταφραστής : WANG TAO

3. ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ MUZTAG ATA

Πέμπτη 11 Ιουλίου

Έχουμε αφήσει το Ισλαμαμπάντ (Islamabad) την πρωτεύουσα του Πακιστάν με κατεύθυνση βόρεια προς τα σύνορα Κίνας-Πακιστάν ακολουθώντας τον περίφημο δρόμο του Καρακοράμ (Karakoram Highway). Προχωράμε παράλληλα με τον Ινδό ποταμό ανάμεσα από βουνά του ορεινού συγκροτήματος Karakoram. Καθώς κατευθυνόμαστε βόρεια το τοπίο γίνεται πιο άγριο και η βλάστηση μειώνεται αισθητά. Έχει αρχίσει να σκοτεινιάζει όταν φθάνουμε στη τελευταία μεγάλη πόλη του βόρειου Πακιστάν το Gilgit. Πάνω από εκατό κορυφές με ύψος μεγαλύτερο 5.500 μ. βρίσκονται στη περιοχή του Gilgit – μεταξύ αυτών το περίφημο Nanga Parbat (8.124 μ.) που η κορυφή του μοιάζει σαν μια ξαπλωμένη γυναίκα και το επιβλητικό Rakaposhi (7.788 μ.).

Παρασκευή 12 Ιουλίου

Η εμπειρία να ταξιδεύει κάποιος στο δρόμο του Καρακοράμ είναι μοναδική. Ο δρόμος ανηφορικός ανεβαίνει στις απόκρημνες πλαγιές των βουνών του Καρακοράμ περνάει ανάμεσα από βράχινες ορθοπλαγιές και παγετώνες και διασχίζει απότομα φαράγγια που στο βάθος τους κυλούν ορμητικά νερά από τους παγετώνες. Οι συνεχείς κατολισθήσεις “κλείνουν” πολλές φορές το δρόμο για ώρες ή ακόμη και για μήνες ιδιαίτερα το χειμώνα. Δεκάδες είναι τα μικρά χωριά που προσπερνάμε καθώς κατευθυνόμαστε βόρεια για να φθάσουμε μετά από ένα κοπιαστικό ταξίδι δώδεκα ωρών στο μικρό συνοριακό χωριό το Sust.

Σάββατο 13 Ιουλίου

Το πρωί της τρίτης μέρας μας βρήκε στο ψηλότερο σημείο του δρόμου στα 4.733 μ. στο πέρασμα Κούνζεραμπ (Khunjerab Pass) στα σύνορα Κίνας-Πακιστάν. Για περισσότερο από δύο μέρες ταξιδεύαμε στη δύσβατη περιοχή του Καράκοραμ, σ’ ένα δρόμο που στοίχισε τη ζωή εκατοντάδων ανθρώπων για να κατασκευασθεί, ακολουθώντας την ίδια διαδρομή μέσω της οποίας, παλιά, το μετάξι έφθανε στη δύση. Μετά από τη διευθέτηση των τυπικών διαδικασιών στα σύνορα Κίνας – Πακιστάν κατηφορίσαμε προς τη πόλη Τασκουργκάν (Tashkurghan) τη δυτικότερη συνοριακή πόλη της Κίνας. Καθώς περάσαμε τα σύνορα το τοπίο άλλαξε δραματικά. Από τις μικρές κοιλάδες και τις απότομες πλαγιές με τις βελονοειδείς κορυφές του Πακιστάν μεγάλα πράσινα οροπέδια βρίσκονται μπροστά μας. Η διανυκτέρευση στο Τασκουργκάν που βρίσκεται σε ύψος 3.600 μ. (το χαμηλότερο σημείο μετά τα σύνορα), θα μας βοηθήσει στον εγκλιματισμό μας.

Κυριακή 14 Ιουλίου

Ο ορεινός όγκος του Muztag Ata διαγράφεται μπροστά μας καθώς κατευθυνόμαστε βόρειο-ανατολικά. Μετά από μια απόσταση 150 περίπου χιλιομέτρων πλησιάζουμε στο σημείο από όπου προσέγγιση στη βάση του βουνού θα γίνει με τα πόδια και η μεταφορά των φορτίων με την βοήθεια καμήλων. Είναι απόγευμα όταν φθάνουμε στο σημείο αυτό που βρίσκεται δίπλα από μια λίμνη την Κάρακούλ (Karakol Lake). Στα νερά της λίμνης καθρεπτίζεται ο χιονισμένος κώνος του Muztag Ata ενώ ο ήλιος δύει πίσω από τις γιούρτες (τέντες σε σχήμα θόλου) κάποιων Κινέζων και Κιργιζιανών βοσκών. Θα χρησιμοποιήσουμε δύο από αυτές για να διανυκτερεύσουμε σήμερα και αύριο καθώς θα παραμείνουμε άλλη μια μέρα εδώ πριν αναχωρήσουμε για τη βάση του βουνού κατορθώνοντας έτσι ένα καλύτερο εγκλιματισμό στο αραιό αέρα του υψομέτρου.

Τρίτη 16 Ιουλίου

Η βροχή που πέφτει από το πρωί έχει μετατρέψει την μεγάλη κοιλάδα της επαρχίας Χινζιάνγκ της Κίνας σε βαλτότοπο. Μεγάλα σύννεφα κινούνται αργά πάνω από τις γιούρτες. Οι απότομοι λόφοι που μας περιβάλλουν έχουν σκεπαστεί από φρέσκο χιόνι που έπεφτε όλο το βράδυ ενώ στα νερά της λίμνης Κάρακουλ, καθρεπτίζεται το Muztag Ata χαμένο μέσα σε πυκνά σύννεφα.

Χρειάζεται να περιμένουμε δύο ώρες για μια μικρή καλυτέρευση του καιρού. Γρήγορα, εκμεταλλευόμενοι αυτή τη καλυτέρευση και ελπίζοντας ότι θα διατηρηθεί για το υπόλοιπο της ημέρας, φορτώνουμε τις καμήλες με τα δέκα πλαστικά βαρέλια και άλλους τόσους μεγάλους σάκους όπου βρίσκονται τα υλικά της αποστολής και ξεκινάμε για τη βάση του βουνού. Μετά από μια πορεία μισής μέρας θα αντικρίσουμε ένα μικρό επίπεδο χώρο σε υψόμετρο 4.600 μ. ο οποίος φιλοξενεί τα αντίσκηνα βάσης και τα μαγειρεία μιας Ταιβανέζικης και μιας Γερμανικής αποστολής. Ύστερα από τους καθιερωμένους χαιρετισμούς με τα μέλη των άλλων αποστολών και λίγο πριν βραδιάσει στήνουμε τα αντίσκηνα βάσης και μια μεγάλη τέντα-σκηνή που θα χρησιμοποιηθεί για τραπεζαρία.

4. ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Τετάρτη 17 Ιουλίου

Η παραμονή στη βάση, τόσο για λόγους εγκλιματισμού όσο και για μια εξοικείωση με το χώρο και το βουνό που βρίσκεται από πάνω μας, θεωρείται αναγκαία. Άλλωστε υπάρχουν πολλά ζητήματα που πρέπει να διευθετηθούν και δουλειές να γίνουν όπως η τακτοποίηση και ο διαχωρισμός των υλικών για την κατασκήνωση βάσης και τις τρεις ενδιάμεσες κατασκηνώσεις που θα στηθούν στο βουνό, οι συμφωνίες στα θέματα διατροφής και τις ώρες των γευμάτων στη βάση με τον Κινέζο μάγειρα, η τακτική ανάβασης που πρόκειται να ακολουθήσουμε στο βουνό και πολλά άλλα.

Πέμπτη 18 Ιουλίου

Η πρώτη κατασκήνωση βρίσκεται περίπου χίλια μέτρα πιο ψηλά από τη βάση στα 5.600 μ. Αν και η υψομετρική διαφορά είναι μεγάλη η ανάβαση στην πρώτη κατασκήνωση είναι εφικτή αφ' ενός γιατί το υψόμετρο δεν είναι πολύ μεγάλο σε σχέση με το ύψος του βουνού και αφ' ετέρου οι συνθήκες χιονιού και γενικά όλου του πεδίου είναι καλύτερες από ότι είναι ψηλότερα. Έτσι μερικοί από μας, όσοι αισθανόμαστε καλύτερα, μετά από μια πορεία 4-5 ωρών εγκαθιστούμε ένα αντίσκηνο της πρώτης κατασκήνωσης στα 5.600 μ. αφήνοντας σε αυτό τα υπόλοιπα υλικά της κατασκήνωσης (καυστήρες, φαγητά υψομέτρου, υπνόσακους).

Στην πρώτη περίοδο του εγκλιματισμού όταν ο οργανισμός αρχίζει να προσαρμόζεται στις συνθήκες του υψομέτρου υπάρχει ένας γενικός κανόνας που πρέπει να ακολουθείται : *Ανέβα ψηλά, κοιμήσου χαμηλότερα*. Βασιζόμενοι στον κανόνα αυτόν, το απόγευμα θα μας βρει πάλι στη βάση του βουνού μεταφέροντας στα άλλα μέλη της ομάδας την εμπειρία μας από την πρώτη αυτή επαφή με το βουνό.

Παρασκευή 19 Ιουλίου

Η μέρα αυτή είναι μια μέρα ξεκούρασης για αυτούς που ανεβήκανε στην πρώτη κατασκήνωση αλλά και μια μέρα καλυτέρευσης για όσους είχανε κάποια προβλήματα υγείας. Έτσι κάποιες βόλτες στους γύρω παγετώνες ήταν επιθυμητό από όλους βοηθώντας ταυτόχρονα και τον οργανισμό μας στην επίτευξη του εγκλιματισμού που είναι απαραίτητος.

Σάββατο 20 Ιουλίου – Τρίτη 23 Ιουλίου

Για τέσσερις συνεχείς μέρες γίνεται η προώθηση υλικών της δεύτερης και τρίτης κατασκήνωσης προς τα πάνω. Στην προσπάθεια μας να εγκαταστήσουμε την δεύτερη κατασκήνωση στα 6.100 μ. αντιμετωπίζουμε πλήθος δυσκολιών. Πολλά μέλη της αποστολής εγκαταλείπουν την προσπάθεια υποφέροντας από στομαχικές διαταραχές ή από πυρετό και άλλα προβλήματα υγείας και κόπωσης. Αποδυναμωμένη η ομάδα έχει να αντιμετωπίσει ένα δύσκολο και επικίνδυνο πεδίο μεταξύ της πρώτης και δεύτερης κατασκήνωσης γεμάτο από μεγάλα και πολλά ανοίγματα στο βαθύ χιόνι (crevasse) και κομμάτια χιονιού έτοιμα να υποχωρήσουν (seracs). Η προώθηση των υλικών και η εγκατάσταση της δεύτερης κατασκήνωσης σταμάτησε απότομα στα 5.900 μ., διακόσια μέτρα πιο κάτω από το προβλεπόμενο ύψος, όταν μία ξαφνική επιδείνωση του καιρού, ανάγκασε και τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας να κατέβουν στη βάση.

Η επικίνδυνη ζώνη μεταξύ 1ης και 2ης κατασκήνωσης

Τετάρτη 24 Ιουλίου – Πέμπτη 25 Ιουλίου

Δύο μέρες περιμένουμε στη βάση για μία καλύτερευση του καιρού. Είναι μια περίοδος λίγο εκνευριστική διότι δεν ξέρουμε πότε θα βελτιωθεί ο καιρός όπως επίσης δεν γνωρίζουμε πως θα είναι οι συνθήκες στο βουνό μετά από τόσες μέρες συνεχής χιονόπτωσης. Είναι μια περίοδος συζητήσεων και σκέψης για τη τακτική ανάβασης που πρέπει να ακολουθήσουμε τώρα με τα καινούργια δεδομένα αλλά ταυτόχρονα η αναμονή αυτή μας βοηθάει να ξεκουραστούμε και να αναλάβουμε δυνάμεις που θα τις χρειαστούμε για τη τελική εξόρμηση προς τη κορυφή.

Παρασκευή 26 Ιουλίου

Ο καιρός καλυτερεύει και από ότι μας πληροφορούν οι Κινέζοι η καλοκαιρία θα διαρκέσει μερικές μέρες. Είναι η ευκαιρία που περιμέναμε. Πολλές φορές στις αποστολές σε μεγάλα βουνά η επιτυχία της ανάβασης έγκειται στο να εκμεταλλεύεσαι οποιαδήποτε ευκαιρία που σου παρουσιάζεται αρκεί να έχεις την εμπειρία και την ικανότητα να αξιολογείς σωστά τα εκάστοτε δεδομένα και την ευελιξία να αναθεωρείς και να προσαρμόζεις την τακτική ανάβασης στις καινούργιες συνθήκες. Η απόφαση άρθηκε. Θα επιχειρήσουμε την ανάβαση στη κορυφή. Έτσι το βράδυ μας βρίσκει στα αντίσκηνα της πρώτης κατασκήνωσης να ετοιμάζουμε φαγητό και νερό για την επόμενη μέρα.

Σάββατο 27 Ιουλίου

Δεν θα χρειαστούμε περισσότερο από τρεις ώρες για να φθάσουμε στο σημείο που είχαμε αφήσει τα υλικά της δεύτερης και τρίτης κατασκήνωσης. Προχωρώντας προσεκτικά και δεμένοι ανά δύο στην επικίνδυνη ζώνη μεταξύ των 5.500 μ. και 6.500 μ. μετά από άλλες 2.5 ώρες φθάνουμε στο σημείο που θα εγκαταστήσουμε την δεύτερη κατασκήνωση σε υψόμετρο 6.100 μ. Είναι ένα επίπεδο πλατώ προστατευμένο από τον αέρα και χιονοστιβάδες.

Κυριακή 28 Ιουλίου

Η μέρα μας βρίσκει να ανεβαίνουμε απότομες πλαγιές με βαθύ χιόνι. Ο αραιός αέρας και το φορτίο της τρίτης κατασκήνωσης μας δυσκολεύουν αρκετά στην ανάβαση. Προχωράμε αρκετές ώρες αλλά δεν μπορούμε να διακρίνουμε κάποιο κατάλληλο

σημείο για να εγκαταστήσουμε την τρίτη κατασκήνωση. Το αλτίμετρο δείχνει ότι έχουμε ξεπεράσει τα 6.500 μ. Έχει αρχίσει να δύει ο ήλιος όταν στην πλαγιά που βαδίζουμε βλέπουμε ένα σημείο που η κλίση της μικραίνει. Γρήγορα με τη βοήθεια δύο φτυαριών δημιουργούμε ένα επίπεδο οριζόντιο χώρο που θα φιλοξενήσει τα αντίσκηνα της τρίτης κατασκήνωσης σε υψόμετρο 6.750 μ. Είναι σκοτάδι πια όταν μπαίνουμε στα αντίσκηνα μας να ξεκουραστούμε για την επόμενη κρίσιμη μέρα.

Δευτέρα 29 Ιουλίου

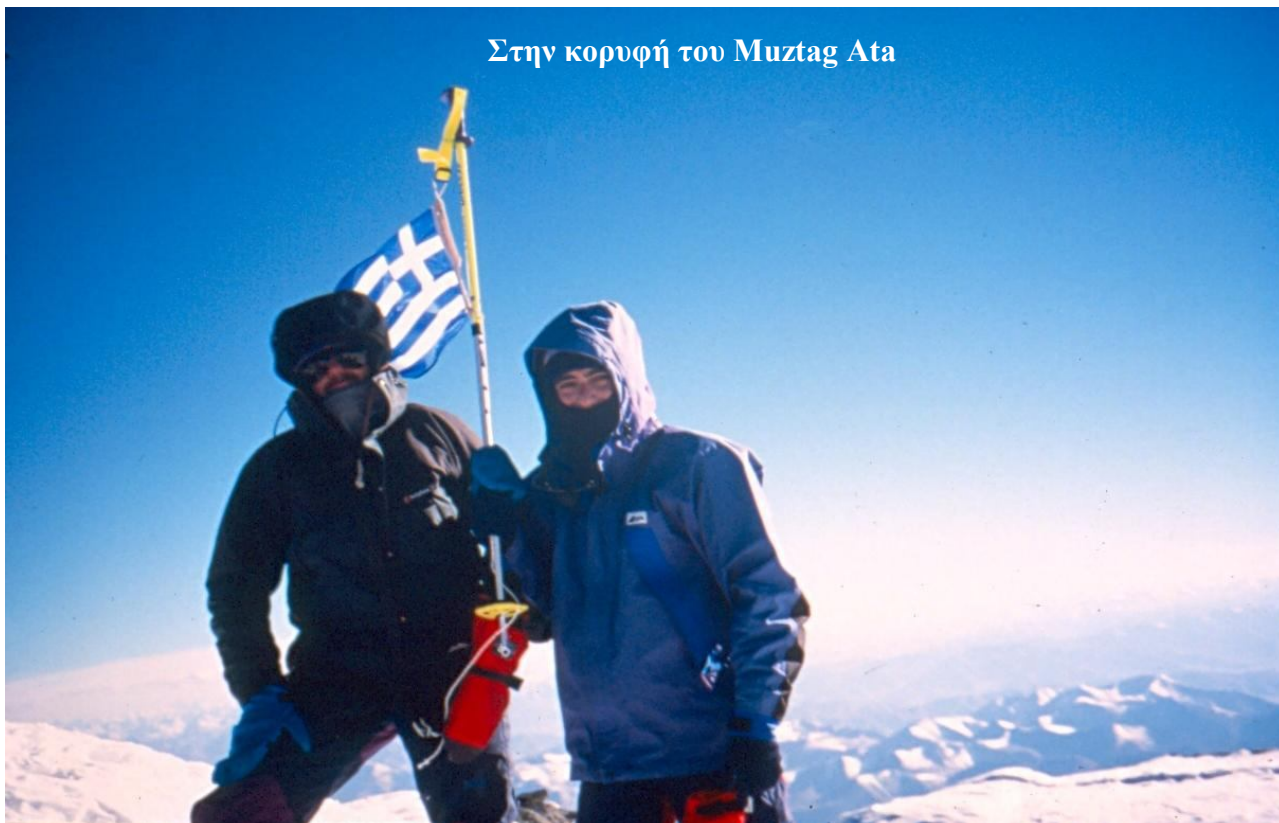
Μόλις αρχίζει να φωτίζει όταν βγαίνουμε από τα αντίσκηνα έτοιμοι για τη τελική προσπάθεια προς τη κορυφή. Το κρύο είναι αρκετό, περίπου -18 C, αλλά ξέρουμε ότι μόλις βγει ο ήλιος η θερμοκρασία θα ανέβει αρκετά. Παίρνοντας μαζί μας τα απαραίτητα, όπως μπισκότα, νερό, ένα πουπουλένιο μπουφάν ξεκινάμε προς τη κορυφή. Οι απότομες πλαγιές διαδέχονται η μία την άλλη και κάθε φορά που βγαίνουμε στη κορυφή μιας πλαγιάς, μια καινούργια ορθώνεται μπροστά μας παίζοντας πολλές φορές με τα νεύρα μας. Κορυφή δεν βλέπουμε πουθενά και αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε αν προχωράμε στη σωστή κατεύθυνση. Είναι σχεδόν πέντε η ώρα το απόγευμα χωρίς να διακρίνουμε κορυφή, όταν ξαφνικά βγαίνοντας στο επάνω μέρος μιας πλαγιάς βλέπουμε ακριβώς μπροστά μας ένα βράχιο εξόγκωμα. Είναι η κορυφή.

Η κορυφή του Muztag Ata (7.546 μ.)

Μετά από δέκα ώρες προσπάθειας, τέσσερα άτομα θα ανεβούμε στη κορυφή. Ο Παπαγιάννης, ο Κεκεδάκης, ο Αγαπητίδης και ο υπογράφων. Βγάζουμε τις καθιερωμένες φωτογραφίες και συγχαίρουμε ο ένας τον άλλο για την επιτυχία της ανάβασης. Μια ανάβαση, η πραγματοποίηση της οποίας, οφείλεται στην ομοιογένεια της ομάδας, στο ομαδικό πνεύμα, στα σωματικά και ψυχικά χαρίσματα των μελών της με αποτέλεσμα να αναπτυχθεί ένα κλίμα συνεργασίας και εμπιστοσύνης μεταξύ μας το οποίο συνέβαλλε αποφασιστικά ώστε εμείς οι τέσσερις να ανέβουμε στη κορυφή.

Στην κορυφή του Muztag Ata

5. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΣ – ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

1. Η Αποστολή πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της **ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ** η οποία χρηματοδότησε την αποστολή με το ποσό των 2.000.000 δρχ.
2. Ο **ΑΡΜΟΥΤΗΣ** υποστήριξε την αποστολή με τη προσφορά 6 αντίσκηνων υψομέτρου Ferrino, 10 χειμερινών υπνόσакων Ferrino, 10 ζευγάρια μπατόν Ferrino και 4 σκεύη μαγειρικής Trangia
3. Ο κ. **ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ** συνέβαλλε θετικά στην επιτυχία της αποστολής με την ευγενή προσφορά του 10 ζευγαριών ρακέτες χιονιού Salomon.
4. Η **INTRAKOM** χρηματοδότησε την αποστολή με το ποσό των 500.000 δρχ.
5. Η **AGFA** χορήγησε δωρεάν το φωτογραφικό υλικό της αποστολής.
6. Ο **Ραδιοφωνικός σταθμός 9,84 FM** χρηματοδότησε την αποστολή με το ποσό των 200.000 δρχ.
7. Ο **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΘΗΝΩΝ** χρηματοδότησε την αποστολή με το ποσό των 100.000 δρχ.

Χριστόφορος Κουνιάκης